

Wyrok z dnia 21 czerwca 2005 r.

II PK 38/05

Przekształcenie podmiotowe stosunku pracy w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę (art. 23¹ k.p.) nie likwiduje skutku rozwiązującego wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego przed tym przejściem przez dotychczasowego pracodawcę. W tym celu niezbędne jest złożenie przez pracownika odwołania od wypowiedzenia do sądu pracy.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Barbara Wagner (sprawozdawca), Zbigniew Hajn.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2005 r. sprawy z powództwa Ewy A. i innych przeciwko Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej - Ł. Centrum Medycznemu Spółce z o.o. w L. i Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej z siedzibą w L. w likwidacji o ustalenie istnienia stosunku pracy, na skutek kasacji strony pozwanej Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej - Ł. Centrum Medycznego Spółki z o.o. w L. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze z dnia 9 listopada 2004 r. [...]

1) z m i e n i ł zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że zmienił punkt I wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 24 lutego 2004 r. [...] i powództwo oddalił;

2) umorzył postępowanie wobec Jolanty C.-W. i Edyty C.;

3) nie obciążył powódek kosztami postępowania.

U z a s a d n i e

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 9 listopada 2004 r. [...] uchylił punkt I wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Lubaniu z dnia 24 lutego 2004 r. [...], ustalającego, że powodowie od 1 stycznia 2004 r. są pracownikami Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medycznego Spółki z o.o. w L. i umorzył

postępowanie w zakresie obejmującym powództwa Krystyny G., Jolanty M., Zofii C., Bogumiły S., Beaty C., Wioletty B., Anny K., Grażyny G., Agnieszki G. i Marioli K., zaś w zakresie obejmującym powództwa Renaty R., Anny M., Doroty K., Renaty R. oraz Małgorzaty D., zniósł postępowanie i w tej części przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu-Sądowi Pracy w Lubaniu do ponownego rozpoznania, a dalej idącą apelację strony pozwanej oddalił.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i ich prawna ocena. Powodowie [...] byli zatrudnieni w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w L. w Szpitalu Rejonowym w L. Ponieważ stan zadłużenia placówki przekraczał 32.000.000 zł, Rada Powiatu L. podjęła czynności mające na celu restrukturyzację w zakresie świadczenia usług medycznych. Uchwałą z dnia 4 października 2003 r. powołała Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne Spółkę z o.o. w L., która miała prowadzić działalność medyczną. W dniu 21 października 2003 r. Rada Powiatu przyjęła projekt aktu założycielskiego Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne. Aktem notarialnym z 23 października 2003 r. powołano spółkę pod nazwą Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne Spółka z o.o. w L., która została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 8 grudnia 2003 r. Uchwałą z 19 grudnia 2003 r. Rada Powiatu L. zlikwidowała jednostkę organizacyjną Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w L. Datę otwarcia likwidacji wyznaczono na dzień 29 grudnia 2003 r. Mieszkańcom powiatu, którzy dotychczas korzystali z usług likwidowanego zakładu, świadczenia zdrowotne zapewniał Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne. Mienie użytkowane przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej zagospodarowano w ten sposób, że nieruchomości stanowiące własność powiatu niezbędne do prowadzenia działalności przez nowoutworzoną Spółkę zostały przekazane na jej rzecz w formie aportu, zaś majątek ruchomy likwidowanego zakładu został sprzedany albo zagospodarowany w inny sposób, a uzyskany dochód przeznaczono na spłatę zadłużenia. W dniu 6 grudnia 2003 r. Zarząd Powiatu L. zawarł z Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medycznym i Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej umowę, na podstawie której oddano w bezpłatne użytkowanie, na czas nieoznaczony, na prowadzenie działalności statutowej działkę [...] o powierzchni 0,1720 ha zabudowanej budynkiem szpitala oraz działkę [...] o powierzchni 6,2181 ha zabudowanej w całości piętnastoma budynkami. Uchwałą z 30 grudnia 2003 r. Rada Powiatu wyraziła zgodę na zawarcie

przez likwidowaną placówkę umowy nieodpłatnego użyczenia stanowiącego jej własność sprzętu i wyposażenia Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne. Na okres od 29 grudnia 2003 r. do 31 marca 2004 r. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w likwidacji i Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne zawarły porozumienie o wykonywanie świadczeń zdrowotnych. Na podstawie porozumienia likwidowana jednostka skierowała do wykonywania świadczeń medycznych w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medycznym 112 pracowników wskazanych w załączniku. Wśród tych pracowników nie znajdowali się powodowie. Umowę o świadczenie usług medycznych z Narodowym Funduszem Zdrowia na rok 2004 podpisał Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne. Większość powodów wykonywała na rzecz nowo utworzonego Zakładu Opieki Zdrowotnej te same czynności co w likwidowanej jednostce. Część pracowników dawnego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. została zwolniona z obowiązku świadczenia pracy. Inni przedłożyli pisma o rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron i jednocześnie wystąpili z prośbą o zatrudnienie w Ł. Centrum Medycznym, gdzie nawiązano z nimi stosunki pracy. Powodowie nie złożyli takich pism, wobec czego w styczniu 2004 r. otrzymali pisma o rozwiązaniu umów o pracę z powodu likwidacji zakładu pracy.

Sąd Okręgowy podzielił pogląd i argumentację Sądu pierwszej instancji w kwestii przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę. Uznał, że w dniu 1 stycznia 2004 r. nastąpiło przejście w całości Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. w likwidacji przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne w L. W ocenie tego Sądu, zarówno dla jednego, jak i drugiego zakładu, organem założycielskim była jednostka samorządu terytorialnego, a mianowicie Powiat L. „Zachowania” tej jednostki samorządu terytorialnego „determinowały wzajemne relacje” obu wyodrębnionych zakładów pracy. Zarówno z uzasadnienia uchwały Rady Powiatu L. z dnia 4 października 2003 r. w przedmiocie utworzenia Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne w L., jak i uzasadnienia uchwały z dnia 19 grudnia 2003 r. w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. wynika, że działalność w zakresie świadczenia usług zdrowotnych zostaje przejęta przez nowoutworzony zakład. Jednakże o przejściu zakładu pracy przesądziły - według Sądu - „zachowania i zdarzenia faktyczne będące skutkiem podjętych wyżej uchwał, które zaistniały w funkcjonowaniu tak likwidowanego, jak i nowo utworzonego Zakładu Opieki Zdrowotnej, rzutujące

zarazem na ich wzajemne relacje". Z dniem 1 stycznia 2004 r. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w L. w likwidacji zaprzestał świadczenia działalności określonej w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 ze zm.). Działalność w dotychczasowym zakresie rozpoczął z tym dniem Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne, który przejął w bezpłatne użytkowanie budynki służące do realizacji świadczeń zdrowotnych oraz w nieodpłatne użyczenie sprzęt i wyposażenie. Potwierdzeniem rozpoczęcia działalności przez Ł. Centrum Medyczne było zawarcie kontraktu na świadczenie usług z Narodowym Funduszem Zdrowia. Ponieważ nastąpiło przejście „całej sfery dotychczasowej działalności” likwidowanego Zakładu Opieki Zdrowotnej w zakresie świadczeń zdrowotnych i promocji zdrowia, wraz z zespołem zasobów majątkowych, Sąd uznał, że powodowie stali się z mocy prawa pracownikami Ł. Centrum Medycznego.

Wobec cofnięcia pozwów przez Krystynę G., Jolantę M., Zofię C., Bogumiłą S., Beatę C., Wiolettę B., Annę K., Grażynę G., Agnieszkę G. i Mariolę K., Sąd uchylił wyrok Sądu pierwszej instancji i umorzył postępowanie w części obejmującej powództwa tych powódek.

W ocenie Sądu, postępowanie przeprowadzone przed Sądem pierwszej instancji dotknięte było częściową nieważnością z uwagi na niedoręczenie stronie pozwanej pozwów Renaty R., Anny M., Doroty K., Renaty R. oraz Małgorzaty D. i rozpoznanie na dwóch rozprawach połączonych roszczeń. Wobec tego, w części obejmującej powództwa powołanych powódek zniósł postępowanie i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu - Sądowi Pracy w Lubaniu do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medycznego Spółki z o.o. w L. zaskarżył ten wyrok kasacją w części oddalającej apelację strony pozwanej. Wskazując jako podstawę kasacji naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 23¹ k.p. - poprzez jego „niewłaściwe zastosowanie” i wyrażenie poglądu, że powodowie od 1 stycznia 2004 r. są pracownikami strony pozwanej, „pomimo, że stosunek pracy powodów z Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej trwał do 29 lutego 2004 r., a umowy o pracę zostały rozwiązane z tym dniem przez tego pracodawcę za wypowiedzeniem”, a także naruszenie przepisów prawa procesowego, a to: art. 316 § 1 k.p.c. - poprzez nieuwzględnienie stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy, a zwłaszcza wyroku Sądu Rejonowego w

Lubaniu [...], zasądającego od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. w likwidacji na rzecz powodów odszkodowania z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia, oraz okoliczności cofnięcia apelacji „przez pozwanego i wydaniu przez Sąd Okręgowy postanowienia o umorzeniu postępowania w dniu 9 listopada 2004 r., przed rozpoznaniem sprawy niniejszej”, art. 233 § 1 k.p.c. - poprzez nierozważenie wszechstronnie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności „skutecznego wypowiedzenia powodom umów o pracę przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej”, oraz art. 378 § 1 k.p.c. - poprzez nieustosunkowanie się do zarzutów apelacji „dotyczących błędnych ustaleń faktycznych”, wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach za wszystkie instancje Sądowi Okręgowemu”. Jego zdaniem, rozpoznanie kasacji uzasadnia występowanie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego „skutków wypowiedzenia umowy o pracę z pracownikiem po uprzednim przejściu zakładu pracy na innego pracodawcę przy jednoczesnym dalszym zatrudnieniu niektórych pracowników przez dotychczasowego pracodawcę”, a także relacji wyroku wydanego w rozpoznawanej sprawie i wyroku zasądającego na rzecz powodów odszkodowanie z tytułu skrócenia okresów wypowiedzenia. Ponadto, zaskarżony wyrok oczywiście narusza prawo, albowiem „jego uprawomocnienie się doprowadzi do sytuacji zaistnienia w obrocie prawnym dwóch sprzecznych ze sobą wyroków i spowoduje, że powodowie będą mogli dochodzić od pozwanego Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medycznego Spółki z o.o. w L. wynagrodzenia za tę samą pracę, którą już wykonali na rzecz drugiego z pozwanych otrzymując należne im wynagrodzenie”.

W uzasadnieniu kasacji pełnomocnik strony skarżącej podniósł, że w styczniu i w lutym 2004 r. wszyscy powodowie świadczyli nadal pracę na rzecz dotychczasowego pracodawcy i otrzymywali od niego wynagrodzenie, bądź zostali zwolnieni ze świadczenia pracy, zachowując jednocześnie prawo do wynagrodzenia. W miesiącach tych nie doszło do likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L., albowiem proces jego likwidacji trwał jeszcze w marcu 2004 r. Błędny jest zatem pogląd Sądu, wedle którego przejście zakładu pracy nastąpiło z dniem 1 stycznia 2004 r. Powodowie nadal pracowali w tych samych budynkach co w 2003 r. i wykonywali tę samą pracę co poprzednio, jednak „świadczyli pracę na rzecz dotychczasowego pracodawcy - SPZOZ w L., który za wynagrodzeniem zapłaconym mu przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne Spółki z o.o. w

L. świadczył na rzecz tego ostatniego usługi w oparciu o zawarte wcześniej (w dniu 25.12.2003 r.) porozumienie o wykonywanie usług medycznych.” Jego zdaniem, Sąd błędnie ustalił, że 112 osób świadczyło pracę na podstawie porozumienia o wykonywanie świadczeń zdrowotnych. Osoby te pracowały bowiem w Ł. Centrum Medycznym od 1 stycznia 2004 r. nie na podstawie skierowania przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w ramach porozumienia, lecz na podstawie zawartej z nimi umowy o pracę. Ponieważ 112 pracowników nie mogło zapewnić prawidłowego funkcjonowania Ł. Centrum Medycznego, zawarto porozumienie z Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej, na podstawie którego, do grupy 112 pracowników dołączyło 115 osób skierowanych przez likwidowaną jednostkę. Łącznie, w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne na początku 2004 r. pracowało 227 osób. Pomimo, że w apelacji został wskazany zarzut dotyczący powyższej kwestii, Sąd nie ustosunkował się do niego.

Według pełnomocnika strony skarżącej, Sąd nie rozważył wszechstronnie materiału dowodowego, a zwłaszcza umowy użytkowania budynków z dnia 6 grudnia 2003 r. Wedle tej umowy, „obaj pozwani są współużytkownikami przedmiotowych budynków na czas nieoznaczony”. Mając na uwadze treść powołanej umowy oraz porozumienia o wykonywanie świadczeń zdrowotnych z dnia 25 grudnia 2003 r., nie można przyjąć, że Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej zakończył swoją działalność z dniem 1 stycznia 2004 r. Nie ma przy tym znaczenia okoliczność, że likwidowana jednostka nie podpisała umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia, albowiem świadczenie usług zdrowotnych może odbywać się również odpłatnie na rzecz osób ubezpieczonych.

Istotne znaczenie w rozpoznawanej sprawie ma - jego zdaniem - wypowiedzenie powodów umów o pracę przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej. Wskazał, że powodowie wnieśli do Sądu pozew o odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia, co świadczy o tym, że nie kwestionowali wypowiedzenia umów o pracę i rozwiązania stosunku pracy. Podniósł ponadto, że Sąd rozpoznając roszczenie powodów w sprawie [...], uznał je za uzasadnione. Mając na uwadze nieprawomocny wyrok ustalający istnienie stosunku pracy wydany w rozpoznawanej sprawie, Sąd ten twierdził, że „nie ma przeszkód, aby w przypadku korzystnego rozstrzygnięcia dla powódek sprawy [...] - odszkodowania, które otrzymują powódki zostały wliczone na poczet ich wynagrodzeń w NZOZ Ł. Centrum Medyczne sp. z o.o. w L.”. Obydwa wyroki zostały zaskarżone przez stronę pozwaną. Jednakże wobec cofnię-

cia apelacji w sprawie [...], Sąd Okręgowy wydał postanowienie o umorzeniu postępowania. W tym też dniu, jednak później, zapadło orzeczenie w rozpoznawanej sprawie. Oznacza to, że Sąd Okręgowy powinien uwzględnić postanowienie o umorzeniu postępowania i na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesić postępowanie apelacyjne do czasu uprawomocnienia się powołanego postanowienia.

W odpowiedzi na kasację powódki oraz Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w likwidacji w L. wnieśli o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest uzasadniona. Ze stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy wynika niewątpliwie, że doszło do przejścia zakładu pracy - Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. na nowego pracodawcę - Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medyczne Spółkę z o.o. w L., a tym samym do przejścia, na podstawie art. 23¹ k.p., pracowników tego pierwszego pracodawcy przez jego następcę prawnego. Nie stało się to jednak jednorazowo. Proces likwidacji Samodzielnego Publicznego ZOZ był bowiem, a właściwie jest, rozciągnięty w czasie. Rozpoczął się w dniu 29 grudnia 2003 r. otwarciem likwidacji i ma być zakończony 31 grudnia 2006 r., z tym, że termin zaprzestania działalności medycznej określono na 31 marca 2004 r. (§ 2 pkt 1, § 7 i § 8 uchwały [...] Rady Powiatu L. z dnia 19 grudnia 2003 r. w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L.). Przejmowanie pracowników medycznych likwidowanego zakładu pracy trwało więc formalnie od 29 grudnia 2003 r. do 31 marca 2004 r. Potwierdzają ten wniosek niektóre inne dokumenty, np. porozumienie zawarte 10 lutego 2004 r. pomiędzy Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medycznym Spółką z o.o. w L. i zarządem zakładowej organizacji związkowej przy Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w likwidacji w L., plan likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L., porozumienie o wykonywanie świadczeń zdrowotnych zawarte między Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w likwidacji i Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej Ł. Centrum Medycznym (z powołaniem się na art. 43 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej), czy wyciąg z protokołu [...] z XXIII sesji Rady Powiatu L. z 16 stycznia 2004 r.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowane zostało stanowisko - niekwestionowane w doktrynie - że art. 23¹ k.p. nie wyłącza możliwości i dopuszczalności wypowiedzenia stosunku pracy przez dotychczasowego pracodawcę z powołaniem się na jego likwidację albo inne zmiany organizacyjne poprzedzające przejście zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z: 1 października 1997 r., I PKN 296/97, OSNAPiUS 1998 nr 14, poz. 422; 13 maja 1998 r., I PKN 101/98, OSNAPiUS 1999 nr 10, poz. 332; 4 kwietnia 2000 r., I PKN 568/99, OSNAPiUS 2001 nr 17, poz. 532; 4 października 2000 r., I PKN 57/00, OSNAPiUS 2002 nr 9, poz. 210). Wypowiedzenie takie, jak każda inna czynność prawna, nie może jednak zmierzać do obejścia art. 23¹ k.p., a więc do wyłączenia ustawowych skutków przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.). W tym - między innymi - aspekcie podlega ono kontroli sądu pracy w postępowaniu wszczętym odwołaniem pracownika od wypowiedzenia (art. 264 § 1 k.p.). Regulacja zawarta w art. 23¹ k.p. (przekształcenie podmiotowe w stosunkach pracy w związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę) nie niweluje skutków wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego przez dotychczasowego pracodawcę.

W dniu 23 stycznia 2004 r. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej wypowiedział powódkom umowy o pracę, podając jako przyczynę wypowiedzenia jego likwidację i skracając, na podstawie art. 36¹ k.p., okres wypowiedzenia do jednego miesiąca. Umowy rozwiązały się 29 lutego 2004 r. Powódki nie zakwestionowały tej czynności rozwiązującej stosunek pracy; nie odwołały się od wypowiedzenia. Występując do sądu pracy z roszczeniem o wypłatę odszkodowania z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia pośrednio zaakceptowały faktycznie rozwiązanie umów o pracę.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 23 czerwca 2004 r., wydanym w sprawie [...], zasądzającym od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w likwidacji w L. na rzecz powódek należności z tytułu odszkodowań za skrócenie okresów wypowiedzeń, a więc wcześniejszego rozwiązania stosunków pracy, potwierdził zasadność wypowiedzeń i ich zgodność z przepisami prawa. Wyrok ten jest prawomocny. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., prawomocny wyrok wiąże nie tylko strony i sąd, który go wydał, ale także inne sądy i organy państwowe, zaś w przypadkach przewidzianych w ustawie również inne osoby. Jest nim przeto związany i Sąd Najwyższy.

Przepis art. 316 § 1 k.p.c. nakazuje uwzględnić przy wyrokowaniu stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyrażał pogląd, że ze względu na treść art. 316 § 1 k.p.c. prawomocny wyrok dotyczący zdarzeń, które mają znaczenie prejudycjalne dla oceny zgłoszonych roszczeń powinien być uwzględniony z urzędu (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2002 r., V CKN 1110/00, Lex nr 74492). Jeżeli wyrok uprawomocnił się po wydaniu wyroku przez Sąd drugiej instancji powinien być uwzględniony w postępowaniu kasacyjnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2001, I PKN 585/00, OSNP 2003 nr 14, poz. 334). Okoliczność czy z powódkami prawidłowo rozwiązano stosunek pracy przed 31 marca 2004 r. była istotna dla rozstrzygnięcia o ich roszczeniach w tym procesie. Sąd Najwyższy rozpoznając kasację strony skarżącej nie mógł zatem pominąć prawomocnego wyroku zasądzającego na rzecz powódek odszkodowania z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia.

Inną jest kwestia dopuszczalności żądania przez pracownika po rozwiązaniu umowy o pracę ustalenia, że nastąpiło przejście zakładu pracy na innego pracodawcę. Sądy jej nie rozważały. Tymczasem Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 2003 r., I PK 1/03 (OSNP 2004 nr 22, poz. 381) stwierdził, że po rozwiązaniu stosunku pracy pracownik nie ma interesu prawnego w ustaleniu, że przed ustaniem zatrudnienia nastąpiło przejście zakładu pracy na innego pracodawcę.

Po wydaniu zaskarżonego kasacją wyroku Jolanta C.-W. oraz Edyta C., cofnęły powództwa. Wobec tego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 393¹⁶ k.p.c. w związku z art. 355 § 1 k.p.c., umorzył w tym zakresie postępowanie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393¹⁵ k.p.c., orzekł jak w sentencji.

=====